

[Voigt]

ministeren var så langsommelig. Så blev det forår, og arbejdsministeren kom lidt mere i slaget, men dog ikke så meget, at han kunne bekvemme sig til at besvare de spørgsmål, han havde lovet at besvare, inden det blev påske. Så der har altså ikke været noget som helst tilsagn. Tværtimod har regeringen forsøgt at forhale dette forslag, så længe det overhovedet var muligt.

Det trak pludselig op her sidst på foråret til, at der kunne blive et flertal for forslaget om eksklusivaftaler, men så skete der det, at statsministeren fik et af sine smarte, morsomme indfald. Han tordnede: der bliver valg, regeringen vil ikke modtage dette forslag. Selv om jeg advarede de radikale og sagde, at statsministeren var lidt af en spøgefugl, blev de alligevel så panikslagne, at vi hørte det sædvanlige radikale rungende »måske«, som vi endnu kan høre ekkoet af her i korridorerne på Christiansborg. Der må man komplimentere statsministeren, jeg synes, det er smart og dygtigt gjort, at han kan fortsætte med at gøre sådan med 4-5 måneders mellemrum og sige: det vil regeringen ikke modtage, så bliver der valg. Jeg synes, det er smart.

Den næste trussel må jo så efter planen komme omkring juletid, og så må vi se, om det lykkes at skræmme et eller flere af forligspartierne, når de for åbne mikrofoner og skærm begynder at klovne. Og boksekampen, som skal være med forligspartierne og os andre, kan komme meget snart, for fremskridtspartiet har i dag indleveret et forslag om frihed for eksklusivaftaler. Den debat vil vi få på et eller andet tidspunkt, og så må vi jo se, hvordan det går med denne boksekamp.

Men uanset hvordan det går, skal klokken på et eller andet tidspunkt ringe for sidste omgang, og så ved borgerne, at der står et fast bolværk, nemlig fremskridtspartiet, som garant mod ufrihed, umyndiggørelse og andre socialistiske tendenser, som statsministeren har forpint landet med. Derfor siger vi til vælgerne: følg fremskridtspartiets råd. Kun en tåbe frygter ikke socialdemokratiet.

Med hensyn til at styrke produktionen, eksporten og beskæftigelsen og tilvejebringe kapital til en lavere rente til erhvervene og få løst landbrugets og byggeriets krise er vi enige med forligspartierne. Vi er enige i de intentioner, der ligger i det dagsordensforslag,

hr. Camre har fremsat på forligspartiernes vegne, og vi kan som følge deraf stemme for dette dagsordensforslag.

Til opfyldelsen af disse mål har vi jo år efter år fremlagt løsninger, især igennem vore ændringsforslag til finanslovsforslaget, hvor vi siger, at staten skal holde op med at tilegne sig de penge, som skal bruges i produktionen, for det er netop på den måde, man kan styrke produktion, eksport og beskæftigelse, nemlig ved at spare på de offentlige udgifter og lave nogle skattelettelser, nogle fede skattelettelser, som hr. Glistrup sagde tidligere på dagen.

Men ønsker forligspartierne at løse de problemer, de her har skitseret – og hvor jeg har erklæret mig enig i intentionerne – ved at angribe pensionisternes penge, så siger vi selvfølgelig fra, det vil vi under ingen omstændigheder acceptere. Men ordene, som de står i dagsordenen, er vi selvfølgelig enige i. Vi må erkende, at vi alle sammen er i samme båd. Går det skidt for landbruget og den øvrige industri, som er dem, der skal skaffe os alle sammen det daglige brød på bordet, så går det også skidt for os andre.

Derfor synes jeg, det er fremskridtspartiets opgave som et sagligt oppositionsparti at tilsige regeringen, at vi vil være behjælpelige med at få dette dagsordensforslag ført ud i livet. Vi anviser den rigtige vej, og vi beder statsministeren og hans økonomiminister om at kigge meget nøje og grundigt på de ændringsforslag, vi kommer med til finanslovsforslaget. Her er den rigtige løsning.

Måtte jeg så blot afslutningsvis sige, at hr. Erhard Jakobsen tit og ofte holder nogle mægtig sjove taler her; og den tale, han holdt i dag, var bestemt ingen undtagelse. Hr. Erhard Jakobsen formåede muntert at fremstille det, som er Danmarks egentlige store tragedie, nemlig at vælgerne hver eneste gang har ladet sig fuppe og bedrage til at stemme på så mange forkerte kandidater her til dette folketing. Jeg synes, at hr. Erhard Jakobsen skal have tak for denne oplysning.

Johs. M. Olsen (V):

Den igangværende debat er jo foranlediget af statsminister Anker Jørgensens åbningstale i folketinget tirsdag den 6. oktober 1981 om den udenrigs- og indenrigspolitiske situation.